

[Undervisningsministeren.]

været fremme her. Den tankeudveksling, som har fundet sted i ministeriet vedrørende forslaget, der er stillet os, afspejles i de betragtninger, som er kommet frem her. Jeg er meget glad ved, at der bliver lejlighed til i et udvalg at diskutere de enkelte forhold. Det er klart, at vi indenfor ministeriet meget alvorligt har overvejet de henvendelser, der er foretaget, og som er aftrykt som bilag til lovforslaget, og jeg vil være rede til endnu en gang at tage sagen op til overvejelse i det kommende udvalg for at se, om der under overvejelserne der skulle vise sig at være stemning for, at man tog visse andre ting med i lovforslaget.

Det er rimeligt, at jeg først gør en bemærkning om det forslag om 3 måneders kursus, som har fundet tilslutning hos de fleste af ordførerne. Jeg skal derom sige, at jeg for mit vedkommende ikke skal modsætte mig, at vi går til en ændring, hvis vi ved en diskussion kommer til det resultat, at det måtte være det rigtigste. Jeg håber, at man i dette høje ting vil forstå, at jeg, når jeg har overvejet spørgsmålet, har måttet lægge meget stærk vægt på, hvad de sagkyndige i departementet mente om det, og man har fra sagkyndig side lagt meget stærk vægt på, at hvis højskolen skal bevare sin karakter, må den helst ikke gå over til at have en så kort termin, at det nærmer sig et kursus. Nu er det min overbevisning, at der i denne sal og sikkert også i det udvalg, der skal nedsættes, vil findes adskillig sagkundskab repræsenteret, og der vil vi så få lejlighed til måske at enes om en nedsættelse. Det kan være, at vi står os ved en sådan nedsættelse til 3 måneder med henblik på de særlige forhold, der gør sig gældende på arbejderhøjskolerne. Det er særlig her, der har været vanskeligheder. Det ærede medlem hr. Date fremsatte den tanke, at man skulle gå ned til 2 måneder, men jeg vil dog alligevel mene, at det ville føre til, at det slet ikke mere ville have karakter af en egentlig højskole, men det kan vi naturligvis også diskutere i udvalget.

Med hensyn til spørgsmålet om forhøjet bygningsstøtte, der er et af de ønsker, som er fremsat, gjorde det ærede medlem fru Grete Mølbak Frederiksen nogle bemærkninger, som vi også kan komme ind på i udvalget. Jeg vil gerne bemærke vedrørende den halve procent, at når man ikke har sat 1 pct., men $\frac{1}{2}$ pct., er det af den simple grund, at en vis del af det er afskrivning, og det ville være urimeligt, om man med den motivering, at bygningsudgifterne og alt, hvad dertil hører, udgifterne til hånd-

værkere o. s. v., er steget meget betydeligt, ville bevilge en forhøjelse for den del, der vedrører afskrivning. Det ville der ikke være megen logik i, og det er ud fra den betragtning, at man har foretaget en deling af forhøjelsen. Der tror jeg, man har truffet en deling, som har en meget stærk saglig begrundelse. men jeg imødeser, at vi i udvalget kan drøfte de mere specielle problemer, så vi kan se, til hvilken side vi må holde, når vi skal finde den helt rigtige løsning.

Det vanskelige problem, som det ærede medlem kaldte $\frac{5}{8}$ -lærerne, vil jeg også imødesee en diskussion om. Jeg har stadig været lidt urolig i mit indre med hensyn til de gældende bestemmelser, idet det hele tiden har generet mig, at de pågældende lærere med hensyn til de tillæg — og også den pension —, de får, rammes ved, at de kun får $\frac{5}{8}$; og når man så yderligere har reglen om, at alderstillæggene kun falder hvert 8. år, står det for mig sådan, at man måske er kommet til at kumulere forskellene og kumulere dem sådan, at det går ud over det, som er den egentlige matematiske retfærdighed. Det ærede medlem har nogen ret i sin opgivelse med hensyn til det, der vil ske i løbet af 20 år, hvor man får to tal: 18 000 kr. over for 6 000 kr., og dermed ret i, at der som alderstillæg oppebæres ikke $\frac{5}{8}$, men kun $\frac{1}{3}$, hvorved vi har fået noget, der nærmer sig et aritmetisk udtryk for, at kumuleringen af $\frac{5}{8}$ -lønnen og den længere tid, der går mellem alderstillæggenes ydelse, giver slagside. Det vil jeg altså gerne vende tilbage til, fordi jeg som sagt ikke selv har kunnet lade mig overbevise om, at den afgørelse, der er truffet hidtil, og som loven hviler på, er helt fyldestgørende.

Jeg vil dernæst sige til det ærede medlem hr. Krarup, at også spørgsmålet om bygningstilskud vil jeg naturligvis meget gerne se på i udvalget. Sammenligningen med børne- og opdragelsehjem kan jeg godt forstå, men jeg synes nu alligevel, at vi skal være en lille smule forsigtige med i alt fald overfor disse skoler, som dog har en rent privat karakter, at komme ind på at betragte dem rentud som statslige, for da synes jeg, man kommer et lille stykke for langt ud. Sålænge man selv betragter det som en værdifuld egenskab ved højskolen, at den er af privat karakter, vokset ud af de kræfter, der rejser den, må man også fastholde dette, at de fælles kræfter, der står sammen her, må yde deres del. Jeg siger det kun i anledning af sammenligningen med de rene og skære offentlige